

[Niels Westerby.]

ude omkring kan sige: vi er forswarets, vi er åndssvageforsorgens og børne- og ungdomsforsorgens sande venner, vi har undladt at stemme for disse beskæringer.

Og hvad er det så, det konservative folkeparti på den anden side peger på? Man peger på, at man har haft visse tanker om besparelser, men hvad drejer det sig om? Det drejer sig om 16 mill. kr. på ét punkt, 20 mill. kr. på et andet punkt og 4 mill. kr. på et tredje punkt, altså 40 mill. kr. Jeg erkender, at 40 mill. kr. er mange penge, men besparelser på 40 mill. kr. som udtryk for spareiver, når det drejer sig om et budget på over 15 milliarder kr., det er ingenting, ingen verdens ting. Der er et skærende misforhold mellem den agitation, man driver, og de realiteter, man præsterer herinde i folketinget. Man skal næsten have et ganske særligt gemyt, en ganske særlig psyke for at kunne optræde på den måde. Jeg indrømmer, at det er lidt skarpt sagt fra min side, men der skal måske også skarp lud til lurvede hoveder — undskyld skurvede hoveder.

Formanden: Vi tager rettelsen til efterretning.

Niels Westerby: Tak. Dernæst vil jeg gerne sige et par bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti. Socialistisk folkeparti har stillet en række ændringsforslag, der især drejer sig om besparelser med hensyn til forsaret. Jeg vil meget advare imod, at disse ændringsforslag bliver vedtaget, og jeg er meget ked af, at de er blevet stillet. Det er uhyre farligt at udhule vort forsvarsberedskab, hvilket vil ske, hvis man reducerer de foreslåede bevillinger. Man må vel indrømme, at det ikke betyder meget for vestens samlede forsvar, om vi skærer lidt ned på forsaret, men vort eksempel kan smitte i en lang række lande, hvor de kræfter, der er imod forsaret i disse lande, vil blive opmuntret igennem vort eksempel, og derved kan det få ganske betydelige følger for vestens samlede forsvar.

Jeg kan ikke begribe, at socialistisk folkeparti, der altid taler om fred, altid taler om forhandling, altid taler om, at vi må have betrygget freden og gjort noget ved alle disse ting, ikke kan se, at man netop mod-

virker disse bestræbelser ved at være med til at udhule vestens forsvar. Man må jo nemlig erkende, tror jeg, hvis man tænker det nøje igennem, at den sikreste vej til ikke at få forhandlinger, den sikreste vej til ikke at få forståelse, den sikreste vej til ikke at få betrygget freden går gennem en udhuling af forsvarsberedskabet.

Man er nemlig nødt til at holde et forsvarsberedskab, så længe man søger forhandling, så længe man søger forståelse, så længe man søger resultater, for at kunne få modparten til at gå med til det. Det kunne nemlig tænkes, at man i øst ville begynde på en anden politik, hvis det var sådan, at man i vest holdt op med at have et forsvarsberedskab. Jeg indrømmer åbent og ærligt, at formålet selvfølgelig må være til enhver tid at gøre forsvar overflødigt. Det er det ikke i dag. Forsvaret er vort redskab til at opnå forhandling og fred, hvorefter det senere kan blive overflødiggjort. Jeg vil derfor anbefale meget stærkt, at man stemmer imod de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Endelig er der stillet en række ændringsforslag til finanslovsforslaget, som er udtryk for det trekantforlig, der blev indgået af regeringspartiet, venstre og det radikale venstre. Jeg vil gerne stille den højttærede finansminister det spørgsmål: tror finansministeren virkelig, at de ret begrænsede reserver, der er tilbage, vil slå til? Tror finansministeren virkelig, at det vil være muligt at administrere dette budget med så få reserver? Jeg advarer imod en sådan tankegang. Jeg regner med, at regeringen inden for en overskuelig fremtid vil komme i den situation, at den må meddele, at disse reserver næppe slår til, og det er en uheldig situation at bringe sig i. Men denne situation har de tre partier altså et fælles ansvar for.

Dernæst vil jeg gerne gøre en bemærkning om selve den økonomiske politik, som dette finanslovsforslag er et udtryk for. Det er jo ikke kun spørgsmålet om at dække statens udgifter, det her drejer sig om. Og hvad selve den økonomiske politik angår, er lovforslaget med den række skønhedsfejl, som udspringer af de skete sparebestræbelser, stort set ikke særlig godt.

Jeg lyttede med interesse til det ærede medlem hr. Damsgaards tale her i dag, hvori han talte så rørende om inflationen,